nese jure, ja läkkitas mässajatte wasto, kelle peale wõimust sai ja neid laiale aias. Põgeneja Absalom aias tuhhatnelja ühhe sure tamme alt läbbi ja jäi karwopiddi tamme oksa rippuma, ja temma hobboesel läks omma teed. Kui Taweti üllempeälik Joab, sedda kulis, jooksis temma senna ja pistis tedda surnuks. Se rõõm, mis Tawet tundis, et waenlaste peale olli wõimust sanud, kaddus sutumatta ärra, kui omma üllekätteläinud poia surma teada sai. Kibbedaste ja kaua leinas ta temma pärrast. Tawet läks nüüd jälle Jerusalema, andis omma waenlastele andeks, ja omma sõbradele, kes tedda häddaski mitte mahha ei jätnud, tänno.

Mis Tawet selle ello juhtumistes tunnud ja mõttelnud, sedda tunnistawad temma kallid laulud, mis Wannas Testamentis Taweti laulo-ramato nimme al leiame. Ommeti keik laulud seal ei olle Taweti tehtud, waid on nende hulkas ka Mosesse, Assawi, Salomoni, ja mude lauludki.

Tawet surri, kui ta 7 aastat Hebronis ülle Juda sugguarre, ja 33 aastat Jerusalemas ülle keige sugguwõssade olli wallitsenud. Omma ello aegas olli temma jo omma poega Salomoni aujärje pärriaks nimmetanud.

Kül ohhakane, umbne te
Wiib ilmast läbbi taewasse,
Weel enne kui lai, lagge.
Sest walwa, pallu, õppi teal,
Täit wõito sama lihha peal;
Ta kiusatus on sagge.

---

25. Salomon.

Selle innimesele, kes Jummala melest hea, annab temma tarkust, tundmist ja rõmo. Kogg. ram. 2, 26.

Salomon, kedda prohwet Natan jummalakartusses olli kaswatanud, arwas tarwis ollewad, omma surreja issa nõu järrele, omma wallitsust nenda kindlaks kinnitada, et ta mitmid pahhanõulissi laskis hukkata. Muido hakkas omma wallitsust selle südda-meliko sowimisega, omma rahwa ellopõlwe